

The Three weeks- Teshuva time or Mourning time?

<p style="text-align: center;"><u>שולחן ערוך</u></p> <p>הלכות תשעה באב ושאר תעניות- סימנים תקמ"ט-תקס"א הלכות תענית : תקס"ב-תק"פ</p> <p><u>סימן תקמ"ט/א</u>- חייבים להתענות בתשעה באב ובי"ז בתמוז ובג' בתשרי ובעשרה בטבת, <u>מפני דברים הרעים שאירעו בהם.</u></p> <p><u>נחל אשכול</u> [הל' ט' באב עמ' 16]- דחכמים רצו לעשות זכר לחרבן בתעניות אלו...</p>	<p><u>הרמב"ם- הלכות תעניות פרק א'</u>- מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור, שנאמר + במדבר י' + על הצר הצורך אתכם והרעותם בחצוצרות....ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן...ומדברי סופרים להתענות על כל צרה שתבוא על הצבור עד שירוחמו מן השמים, ובימי התעניות האלו זועקין בתפלות ומתחננים ומריעין בחצוצרות בלבד, .</p> <p><u>הרמב"ם- הלכות תעניות פרק ה [סוף]</u>-יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהן <u>כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי התשובה</u> ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב.... ואלו הן יום א שלישי בתשרי שבו נהרג גדליה בן אחיקם.... ועשירי בטבת וכו'.</p>
<u>יום של אבילות [כולו]</u>	<u>אמצעי לעשיית תשובה- קובעים "יום"/זמן מסוים</u>
<u>שולחן ערוך [עקבי] מול הרמ"א [לא עקבי] בכמה מקומות</u>	
<ul style="list-style-type: none"> • סימן תקס"ד- כל תענית שאוכלים בו בלילה, בין צבור בין יחיד, הרי זה אוכל ושותה עד שיעלה עמוד השחר, והוא שלא ישן, אבל אם ישן (שינת קבע) אינו חוזר ואוכל ולא שותה, אא"כ התנה לאכול או לשתות. • סימן תקס"ה/ג- ובארבע צומות, גם היחיד אומרו בכל תפלותיו, דאפילו יאחזנו בולמוס ויאכל שייך שפיר למימר עננו ביום צום התענית הזה, כיון שתיקנו חכמים להתענות בו 	<ul style="list-style-type: none"> • סימן תק"נ/ג <u>ברמ"א</u>- הגה: ואם יש חופה ביום התענית בערב שבת, נוהגין להתפלל מנחה ולקרות ויחל ואח"כ עושין החופה. [מ"ב- נותנים הכוס לתינוק לשתות]. • <u>רמ"א</u> סימן תקס"ה- הגה: ונהגו בכל הצומות שלא לאמרו (י) ד כי אם במנחה, מלבד שליח צבור שאומר שחרית כשמתפלל בקול רם.